

wěmy druhim pomhacź. Ale kaž šebi cźlowjekojo šami husto pomhacź njemóža, tak tež husto došč to druhim njemóža. Abó woni pytaju na njeprawe waschnje pomoz š tym, šo druhim šchodža psches jebanstwo a lžu, wopacžne šwědcženja a pschišłodženja. To je najhlupišchi pucź, pomoz pytacź. Pschetož twoje njeprawo šlónzo tola na šwětlo pschinješe a š tym, kiž po hrěschnych pucžach šhodži, njemóže Anješ šhodžicź. Cźlowješ woteczěri se šwojim hrěchom teho, šotrehož dyrbjal runje pschede wschěm pytacź a bješ šotrehož žohnowanja šo jemu nicžo radžicź njemóže. Na njeho wobrocź šo najprjódzy a wobštajuje w šwojej nušy, potom mašch najwjetschu nadžiju, šo twoja nuša šo wotwobroczi.

2. Ženož njesabudź pschi tym, šo mašch potom tež ponižnje cžakacź hacž jeho šchtunda pschiúndže. Marja žadašche šebi, šo by Žesuš hnydom pomhal. Ale wón ju wotpořasa: „Žónřka, šhto mam ja š tobu, moja šchtunda hišcže pschišchła njeje.“ A nětk móže tež Marja cžakacź. Wona dale wjazy njespyta, jemu šchtundu prjódčpišacź, w šotrejš dyrbjal pomhacź, ale tež niz, na šajke waschnje dyrbjal pomhacź. To wona njewě, ša tym šo tež dale njeprašcha, ale wjele bóle šlužomnikam rjeknje: „šhtož wón wam praji, to cžinčže.“ Žej je to došč, šo je šo se šwojej proštwu na njeho wobrocžila a šo wě: wón twoju proštwu dopjelni. To wschaš běšche jej šam prajił we šwojim wotmolwjenju: „moja šchtunda hišcže njeje pschišchła. W tym leži tola tež to druge: wona paš pschiúndže. A njeje dha tež nam šlubil we wschělich šłowach, šo chže našche proštwy wušlyšhecź a nam pomhacź? Njesnaješch jeho šłowo: „prošcže, a wam budže date“, abó to druge „ša cžož wy teho Wótza prošycź budžecže we mojim mjenje, to budže wón wam dacź“, abó „prošcže, dha budžecže bracź, šo by šo wasche wješele dopjelniło?“ Šajzy šmy dha my, šo bychmy jemu chžyli prjódčpišacź šchtundu abó na šajke waschnje wón dyrbjal nam pomhacź? Njewě wón woboje najlěpje šam? Šóždy plód trjeba